

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 1012

עורך הרב עוזיאל אדרי

פרשת השבוע ויקהל - פקודי

"שבת החודש"

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

דבר רב העיר שליט"א

כוחה של מסירות

אלה פקודי המשכן משכן העדת... (שמות לה, כא)

מהו משכן שתי פעמים. אמר רבי שמואל בר מרתא, שנתמשכן בית המקדש שתי פעמים על ידיהם, לכך כתיב אלה פקודי המשכן משכן העדות - שתי פעמים. (שמות רבה נא, ג ורש"י ובעל הטורים)

כבר העיר המהר"ל (גור אריה), מדוע דבר זה נרמז בתורה דוקא כאן, ולא קודם לכן - בפרשת תרומה ותצוה אשר עסקו בבניית המשכן וכליו. ותירץ בזה הלשון: 'אמנם דבר שאין בו מופלא בחכמה, וזה ידוע ממה שנשתברו הלוחות מפני שנתנו בפומבי, ושלט בהם עין הרע. ומפני שכאן כתוב 'אלה פקודי המשכן', שנמנו כלי המשכן, מפני כן שלט עין הרע, שכל דבר שבמנין עין הרע שולט בו, עכ"ל. ומדבריו עולה, שכאן נרמז הגורם לחורבן בתי המקדש, משום שפקדו את המשכן ומנו את הכסף והזהב וכו', ושלט בו עין הרע.

ולכאורה דבריו תמוהים ביותר, שכן ידוע שהמשכן לא חרב אלא נגנו בשלימותו. מה שאין כן גבי שני בתי מקדשינו, אשר בעוונותינו הרבים חרבה עירנו ונשרף היכלנו ונטל כבוד מבית חיננו. וגם הכלים הנותרים בו, נבזזו בידי זדים. ואם כן יש לתמוה, מדוע דוקא המשכן אשר בו נמנו הכסף והזהב לא נחרב. ואילו בתי המקדש אשר לא מצינו שנמנו בהם כספי בנייתם, נחרבו... אתמהא! וצ"ע.

ואולי ירצה להמתיק מעט קושיא זו, במה גדול כוח קדושת המשכן שנגנו בשלימותו יותר מקדושת בתי מקדשינו אשר נחרבו כליל. וכעין זה יש לנו להעיר אודות קדושת הר סיני - מול הר המוריה. שכן מצינו בתורה מצוות מפורשות ואזהרות חמורות אודות קדושת הר סיני (שמות יט, יב-יג): 'והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו, כל הנוגע בהר מות יומת. לא תיגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה... ולעומת קדושת הר המוריה - מקום בית מקדשנו ותפארתנו, לא נתפרשו בו בכתובים מצוות ואזהרות. וראה זה פלא, דוקא 'הר סיני' קדושתו היתה רק לשעה, שהרי מיד אחר מתן תורה נסתלקה ממנו קדושתו, ועד עצם היום הזה יכול כל אדם לדרוך בו כף רגלו. ואילו 'הר המוריה' קדושתו היא קדושת עולם, ועד עצם היום הזה אנו מזהרים על קדושתו בחיוב כרת.

ברם לכשתבונן נראה שהצד השווה במשכן ובהר המוריה, הוא 'מסירות נפש'. ואפשר שדבר הנקנה במטבע של מסירות נפש, קניינו קנין עולם וקדושתו קדושה נצחית שאינה יכולה להתבטל לעולם. שכן המשכן נבנה על ידי הציבור - 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה... ועשו לי מקדש... ועשו לי מנורה... ועשו לי שולחן... (שמות כה, א), ולכן קניינו הוא קנין עולם ובדין הוא שלא נחרב אלא רק נגנו על כל כליו. מה שאין כן לגבי שני בתי המקדש. כמו כן יובן בזה, במה גדול כוח קדושת 'הר המוריה' יותר מקדושת 'הר סיני', שהרי קדושת הר המוריה באה לעולם בעקבות מסירות נפשו של אברהם אבינו אשר עקד את בנו על גבי המזבח, ועל כן קדושתו היא קדושת עולם. מה שאין כן גבי הר סיני, שנבחר על ידי הקב"ה להשרות בו את קדושתו לשעתו.

וכזאת ממש יש לנו להוכיח מדברי הגמ' (יומא לה, א) אודות הצלת שערי ניקנור, וזה תוכן דברי הגמ' שם: כשהלך ניקנור להביא דלתות מאלכסנדריה של מצרים כדי להתקיין בבית המקדש, בחזרתו עמדה הספינה לטבוע בסערת הים, נטלו אחת מהן והטילו לים ועדיין לא נח הים מזעפו. ביקשו להטיל האחרת, עמד הוא וחביקה, אמר להם הטילוניה עמה. מיד נח הים מזעפו והיה מצטער על חברתה. כיון שהגיע למל של עכו, היתה מבצצת ויוצאת מתחת דופני הספינה... לפיכך כל השערים שהיו במקדש נשתנו להיות זהב, חוץ משערי ניקנור מפני שנעשו בהם ניסים, עכ"ל. הנה כי כן מסירות נפשו של ניקנור, לא זו בלבד שגרמה לים לנוח מזעפו, אלא שגם הצילה את השער שטבע בים בנס מופלא. זאת ועוד, שנשארו איתנים כפי שהיו ולא נשתנו ככל השערים שהיו במקדש. וזה חיזוק גדול לדברינו, שכן מסירות נפשו של ניקנור גרמה לכך שקניינו יהא קנין עולם וקדושתו שערינו תהא קדושה נצחית שלא תשתנה לעולם, ותמיד יהא שמם עליהם - 'שערי ניקנור'!

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

השכינה שורה בניצול הכישרון

'וכל הנשים אשר נשא ליבן אותה בחכמה טו את העיזים' (לה, כו). מפרש רש"י היא היתה אומנות יתרה, שמעל גבי העיזים טוו אותן. מבאר הרבי הרי"צ לא נצטוו הנשים לעשות את הטווייה על גבי העיזים, אלא נתעוררו לכך מעצמן. הן הבינו כי כישרון מיוחד זה שחוננו מאת ה' נועד שינצלו אותו בבניית המשכן. לומר לך, בשעה שהקב"ה מעניק לאדם חושים וכישרונות מיוחדים, עליו לנצלם לעבודת ה', לעשות את העולם משכן וידירה' לה' יתברך. ועל זה נאמר 'ויברך אותם משה' ופירש רש"י 'אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם'. היינו, שאין הברכה יכולה לחול על כלי ריק. הן בעבודת החול הן בעבודת הקודש נדרש האדם לעשות ולא לשבת בחיבוק ידים, ואז יעזרוהו מן השמים.

בברכת לבת לילך ואהובך הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סוחקה" וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא"באר שבע

לוח זמנים שבועי

שבת קודש	יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו	יום ז	שימו לב! מיום שישי הזמנים לפי שעון קיץ
שבת קודש	כ"ב אדר	כ"ג אדר	כ"ד אדר	כ"ה אדר	כ"ו אדר	כ"ז אדר	כ"ח אדר	עלות השחר
25.3.23	(19.3.23)	(20.3.23)	(21.3.23)	(22.3.23)	(23.3.23)	(24.3.23)	(25.3.23)	זמן טלית ותפילין
5:22	5:23	4:25	4:26	4:28	4:29	4:31	4:31	זריחה - תפילת המנחה
5:29	5:30	4:32	4:33	4:34	4:36	4:38	4:38	סרי"ז ק"ש לדעת מג"א
6:43	6:44	5:46	5:47	5:48	5:49	5:50	5:50	סרי"ז ק"ש לתנאי הגמ"א
9:04	9:05	8:06	8:07	8:08	8:09	8:09	8:09	סרי"ז סביבות ק"ש
9:41	9:42	8:43	8:44	8:44	8:45	8:46	8:46	צאת יום וילילה
10:43	10:44	9:44	9:45	9:46	9:46	9:47	9:47	מנחה גדולה
12:47	12:47	11:48	11:48	11:48	11:49	11:49	11:49	פלת המנחה
13:18	13:18	12:19	12:19	12:19	12:20	12:20	12:20	סקיעה
17:55	17:54	16:54	16:53	16:53	16:52	16:52	16:52	צאת המנכים
18:57	18:57	17:56	17:55	17:55	17:54	17:53	17:53	
19:12	19:12	18:11	18:10	18:10	18:09	18:08	18:08	

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: ויקהל - פקודי הפטרה: כה אמר כניסת השבת: 17:32 יציאת השבת: 18:24 רבנו תם: 19:07

"שבת מברכינ'"

המולד אור ליום רביעי בשעה 12:24 ו-12 חלקים. ראש חודש ניסן ביום המשישי בעלי"ט.

שימו לב! בלילה שבין המשישי לשישי החלפה לשעון קיץ

אורות הכשרות

ולאור האמור, סרה תלונתנו מעם דברי המהר"ל הזכרים. שכן אפשר שדבר הנקנה במטבע של מסירות נפש, גם 'עין הרע' אינה יכולה לשלוט בו! ועל כן המשכן על כל כליו לא נחרב, אלא נגזו בשלימותו, הגם שמנו בו את הכסף והזהב, והבן.

זה מוסר השכל וחיוזוק גדול, לכל משברי הזמן ומצוקות העיתים. והוא שידע האדם, שכפי מידת הסבל והצער, כך היא מידת נצחיות הקנין - הן לענין עמלה של תורה והן לענין קנייני המצוות ועבודת השי"ת. והוא שאמרו רבותינו: 'לפום צערא אגרא!'

בברכת לכת ללוח ומבורך
הרב יהודה דרעי
 הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

הרינו חוזרים ומבקשים בכל לשון של בקשה מהציבור היקר והחשוב

אנא!!! לנהוג כבוד בכיתבי הקודש ולא לזרוק "גניזה" בכל מקום וכן אין להניח בגניזה בקבוקים ושרידי מאכל מסעודה שלישית וכד' או עיתונים שעיקרם דברי חול ואין בהם קדושה ולכן אין להניח גניזה בבתי העלמין ולא במקוואות וכן לא ליד משרדי המועצה הדתית יש להניח "גניזה" במקומות הבאים:

1. במקוואות שיש מתקן המיועד לגניזה.
2. בבתי הכנסת.

גבאי בתי הכנסת אשר מעוניינים שיפנו להם את הגניזה ניתן לקבל שרות זה בתאום מראש עם:
נדב חדאד 052-3596694
שקי גניזה ניתן לקבל במשרדי המועצה הדתית

בברכת התורה
יהושע (שוקי) דמרי
 ממונה המועצה הדתית

כשרות המוצרים
 בקניית מוצרים לפסח יש לזדא שלמצר יש

כשרות לפסח תשפ"ג
 מנף המוסמן וידוע הרשאי לתת הפסח למוצרים אן להסתמך על מהדקות הפתוח עליהם פסח לפסח

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה

דרושים משגיחי כשרות
 למהלך ימי חג הפסח בהשגחה צמודה תמורת שכר הולם

לפרטים יש לפנות
 מחלקת הכשרות: 08-6204026
 או במייל: y0527681143@gmail.com
 או למנהל מחלקת הכשרות
 הרב יעקב אטלן: 054-9210545
 ככליכה
 "מחלקת הכשרות"

אורות הפרשה

לב אבן
ובחרושת אבן למלאות' (לא, ה). מבאר ה'חידושי הרי"ם' בצלאל השכיל למלא בתוכן של קדושה אפילו לב אבן 'אבן למלאות'.

מצווה לפרסם
'זה הדבר אשר ציווה ה' לאמור... קחו מאיתכם תרומה' (לה, ד-ה). מבאר ה'פרדס יוסף' נאמר **בתשובות הרשב"א** שמצווה לפרסם את שמות המנדבים לצורכי הקהילה לדבר מצווה. הדבר מרומז כאן 'זה הדבר אשר ציווה ה' לאמור' אף על פי שצדקה צריך לתת בסתר, ו'מתן בסתר יכפה אף', בכל זאת בנדבה לדברים שבקדושה, לצורכי ציבור, 'ציווה ה' לאמור' מצווה היא לומר, לספר ולפרסם ברבים, שיהיה זה דוגמה לאחרים.

לתת עם הלב
'כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' (לה, ה). מבאר ה'שפת אמת' 'כל נדיב לב יביאה' יביא את נדיבות ליבו עם התרומה. יתן לא רק בכיסו אלא גם בליבו, ברצון ובחשק.

התפסה לא להתחפס
'וכל חכם לב בכס יבואו ויעשו את כל אשר ציווה ה' (לה, ז). מבאר ה'דבש השדה' החכמה הגדולה מכל החכמות היא שלא להיות חכם יותר מדי, אלא רק לעשות את כל אשר ציווה ה'.

יצאו וסיד הביצא
'ויצאו כל עדת בני ישראל... ויבואו כל איש אשר נשאו ליבו' (לה, כ-כא). מבאר ה'שפתי כהן' ההתרמה נעשתה במהירות. אך יצאו מלפני משה, וכבר חזרו ובאו ונדבות בידם. מן הסתם לא היו אז וועדים וגבאים...

הנשים קדמו
'ויבואו האנשים על הנשים' (לה, כב). מבאר הרבי הרי"צ בשני מקומות בתורתנו הקדושה הנשים נזכרות לפני הגברים. וזאת בשני עניינים הנוגעים לכלל ישראל, מתן תורה וההתנדבות להקמת המשכן. במתן תורה נכתב תחילה 'כה תאמר לבית יעקב' אלו הנשים, ורק בהמשך נאמר 'ותניד לבני ישראל' אלו הגברים. ובנדבות המשכן כתוב 'ויבואו האנשים על הנשים' כהדגשת הרמב"ן בפירושו, שהנשים הקדימו את הגברים בהבאת נדבותיהן.

תפקיד הנשים
'ויבואו האנשים על הנשים' (לה, כב). מבאר הרבי הרי"צ בבניית בית המקדש בחיי המשפחה צריכים להשתתף גם הבעלים וגם הנשים, אך הנדבות הראשונות לבית המקדש בחיי המשפחה הן מתנות האישה. כשהיא נותנת את תכשיטיה לבניין החינוך, נעשה הבית משכן לתורה ולמצוות, וישכון בו שמו הקדוש של הקב"ה באושר רב.

גם בתי החולץ
'ויברך אותם משה' (לט, מג). מבאר 'ספר הדרוש' בימי שבת ומועד, כאשר נאספים לשמחת מצווה ולשמחת ציבור, כל יהודי שרוי במצב רוח מרומם, וכל אחד ואחד הוא טוב לשמים וטוב לבריות. אבל יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם' שהשכינה תשרה בכס גם במעשיכם בימות החול, בעסקי היום יום.

הרחם החיה
'ויעשו בני ישראל ככל אשר ציווה ה' את משה... ויביאו את המשכן אל משה' (לט, לב-לג). מבאר רבי מנחם מענדל מקוצק זיע"א לפי הפסוק הזה עושי המשכן היו כל עם ישראל ויעשו בני ישראל... כן עשו. אם כן, מדוע בכל מלאכת המשכן מוזכר משה רבינו שנאמר 'כאשר ציווה ה' את משה' אלא שמשה רבנו הוא היה הרחם החיה בכל מעשה המשכן, ואילו לא הוא, לא היו בני ישראל יכולים לעשותו.

הסול בפסח הקב"ה
'ויביאו את המשכן אל משה' (לט, לג). מפרש רש"י שלא היה יכול להקימו שום אדם, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו עסוק אתה בידך, אתה נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו. וזהו שנאמר 'הוקם המשכן' הוקם מאליו. מבאר רבי מרדכי מליסין זיע"א רק משה רבנו היה מסוגל לעסוק בהקמת המשכן ולדעת בליבו את האמת שאין בכוח אנוש להקימו, וכי לאמיתו של דבר הוא עומד וקם מאליו, וכי הוא עצמו אינו עושה מאומה ורק נראה כמקימו. מישהו אחר היה טועה לחשוב שהוא זה שהקימו.

לקיים בנו חכמי ישראל
 הציבור נקרא להמשיך להעתיך בתפילה לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות פסח - המשך

אורז וקטניות בפסח והכשרת כלים לפסח

ש - האם אורז וקטניות מותרים בפסח?

ת - אחינו האשכנזים היוצאים ביד רמ"א, נוהגים שלא לאכול אורז וקטניות בפסח. אולם לדעת מרן השולחן ערוך מותר לאכול אורז וקטניות בפסח, ולכן הספרדים רשאים לאוכלם בימי הפסח. אלא יש קהילות מהספרדים שנהגו להמנע מאכילת אורז בפסח מחשש שלא יוכלו לבדוקו יפה, ואם הם רוצים לשנות מנהג זה מחמת חולי או קושי מיוחד, אפשר להקל על ידי התרת נדרים.

ש - ספרדים האוכלים אורז בפסח, האם מותר להם להשתמש באורז שלא נבדק?

ת - גם לספרדים המקילים באכילת אורז בפסח, אין להשתמש אלא באורז שנבדק יפה יפה שלוש פעמים, מפני שמצויים בו חיטים, ודי בחיטה אחת שתתבקע על ידי הבישול כדי לאסור את כל התבשיל.

ש - אורז שלא נבדק כראוי לפני הפסח, האם מותר לבדוקו בימי הפסח?

ת - מותר לבדוקו בימי חול המועד, ובלבד שיבדקנו יפה יפה - שלוש פעמים, כאמור לעיל.

ש - אשכנזי המתארח בבית ספרדי, האם מותר להאכילו אורז וקטניות?

ת - אסור להאכילו אורז וקטניות, ואפילו תבשיל שיש בו תערובת כל שהיא של אורז וקטניות. אך מותר להאכילו מאכלים שנתבשלו בכלי שבישלו בו קודם לכן אורז וקטניות, ובלבד שקינחו את הכלי יפה.

ש - האם מותר לאשכנזים להאכיל את בניהם הקטנים אורז וקטניות?

ת - קטן שלא הגיע לגיל מצוות, מותר באכילת אורז וקטניות בפסח, גם אם הוא אשכנזי.

ש - אשה אשכנזיה הנשואה לספרדי, או להיפך, האם היא צריכה לנהוג כמנהג בית אביה או כמנהג בעלה?

ת - אשכנזיה הנשואה לספרדי, וברצונה לבטל מנהג אבותיה ולנהוג כמנהג בעלה לגבי היתר אכילת אורז וקטניות בפסח, רשאית לעשות כן לאחר שתעשה התרה. אולם ספרדיה שנשאת לאשכנזי, אינה רשאית לאכול בבית בעלה אורז וקטניות בפסח, מפני שהיא צריכה לנהוג כמותו.

ש - ספרדיה שנשאת לאשכנזי, וקשה עליה אכילת מצות, האם היא יכולה להמשיך במנהגה ולאכול אורז בבית בעלה?

ת - כיון שאינה אסורה באכילת אורז בבית בעלה אלא משום כבודו, רשאית האשה במקרה זה לאכול אורז גם בבית בעלה אחר שתקבל את רשותו.

ש - כלי זכוכית שהשתמשו בהם במשקה של חמץ כגון בירה וכדומה, כיצד ניתן להכשירם לפסח?

ת - לדעת מרן השולחן ערוך, כלי זכוכית אינם בולעים ואינם פולטים, ולכן הספרדים יכולים להקל ולהשתמש בהם ללא שום הכשר מלבד שטיפה והדחה. אולם לדעת הרמ"א, דינם ככלי חרס שאין להם תקנה, ולכן האשכנזים צריכים להחמיר שלא להשתמש בהם בפסח. וקהילות הספרדים שנהגו במקום מוצאם להחמיר בכלי זכוכית, ורוצים לבטל ממנהגם לאחר שעלו לארץ ישראל, רשאים לעשות כן לאחר שיעשו התרה.

ש - כיצד ניתן להכשיר "מיקרוגל" לשימוש בפסח?

ת - מן הראוי שלא להשתמש בו בפסח, והמחמיר בזה תבוא עליו ברכה. ויש מקילים להשתמש בו על ידי שינוח המאכל בקופסא סגורה חדשה המיוחדת לפסח, או על ידי שינוקו היטב וירתיה בו מים רותחים עם תערובת של חומר פנום ביותר. והרוצה להקל בזה, ראוי לפחות שינהג בשתי הדרכים הללו יחדיו.

ש - פלטה חשמלית, כיצד ניתן להכשירה לפסח?

ת - לאחר ניקוי יסודי, יערה עליה מים רותחים מכלי ראשון, ודי בזה כדי להכשירה לפסח. אולם טוב ונכון שיצפנה גם בנייר כסף.

ש - מדיח כלים חשמלי, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - לאחר שינוקו היטב את המכונה בשטיפה והדחה, יפעילו את המכונה בתכנית מלאה כולל מים רותחים וחומרי ניקוי, ודי בזה כדי להכשירו לפסח.

ש - שיש של המטבח, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - יערה עליו מים רותחים מכלי ראשון אחר שינוקו היטב, ודי בזה כדי להכשירו לפסח. ואם אפשר לצפותו בנייר כסף, הנה מה טוב.

ש - מחבת שטיגנו בה חמץ, כיצד ניתן להכשירה לפסח?

ת - מחבת שמטגנים בה עם שמן, ניתן להכשירה לפסח על ידי הגעלה בלבד. אולם סוגי המחבת שמטגנים בהם ללא שמן, אין להם תקנה אלא על ידי ליבון באש, ואם אי אפשר ללבנם באש, אין להשתמש בהם.

ש - כיור חרסינה, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - אפילו שהוא מחרסינה, ניתן להכשירו לפסח על ידי עירוי מים רותחים מכלי ראשון.

ש - האם ניתן להכשיר שיניים תותבות לפסח?

ת - ניתן להכשירם על ידי ניקוי יסודי, וטוב שיערה עליהם מים רותחים מכלי ראשון.

ש - גביע של קידוש העשוי ממתכת או מחרסינה, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - כל גביעי הקידוש העשויים מכסף או מתכת או אפילו מחרסינה, די להם בשטיפה והדחה היטב עם חומרי ניקוי. כיון שמקפידים בדרך כלל שלא להשתמש בהם אלא ביין צונן - לקידוש ולהבלה.

ש - נטלה של נטילת ידיים העשויה מפלסטיק או מתכת, כיצד ניתן להכשירה לפסח?

ת - כיון שהנטלה מיועדת בדרך כלל לנטילת ידיים בלבד, ואין משתמשים בה בחמץ כלל, די לה בשטיפה והדחה עם חומרי ניקוי, וטוב שיערה עליה גם מים רותחים.

ש - קומנקום חשמלי להרתחת מים, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - כיון שאינו מיועד אלא להרתחת מים, ואין משתמשים בו בחמץ כלל, די לו בשטיפה והדחה עם חומרי ניקוי, וטוב שגם ירתיה בו מים.

ש - מיחם חשמלי להרתחת מים, ופעמים שמיניחים עליו מיני מאפה של חמץ כדי להפשירם, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - אם הניחו עליו מיני מאפה או שאר דברי חמץ, המכסה העליון שעליו מניחים החמץ צריך ליבון, והמיחים עצמו צריך הגעלה או שירתיה בו מים. ואם ברור לו שלא השתמשו בו אלא להרתחת מים בלבד, די לו בשטיפה והדחה היטב עם חומרי ניקוי.

ש - חצובות הכיריים, כיצד ניתן להכשירם לפסח?

ת - אף על פי שפעמים יש גלישה של חמץ ממש מהסיר לחצובה, מכל מקום די להם בהגעלה, וטוב לצפותם בנייר אלומיניום אחר ההגעלה. אולם יש מאחינו האשכנזים המחמירים להכשירם על ידי ליבון.

ש - כלי קרמיקה או פורצלן, כיצד ניתן להכשירם לפסח?

ת - כלים העשויים מקרמיקה או פורצלן, דינם ככלי חרס - שאין להם תקנה לפסח. ואולם אם ברור לו שלא השתמשו בהם בחמץ כלל, כגון פמוטים וגביעים ומאפרות וכדומה, די להם בשטיפה והדחה.

ש - תנור אפיה, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - לאחר ניקוי ושטיפה והדחה בחומרי ניקוי, לא ישתמש בו לפחות עשרים וארבע שעות, ואחר כך יסיקנו בחום גבוה כששתיים.

ש - תבניות אפיה, שיפודים ואסכלאות, כיצד ניתן להכשירם לפסח?

ת - תבניות אפיה, שיפודים ואסכלאות, צריכים ליבון באש עד שיהיו ניצוצות של אש ניתזים מהם.

ש - שולחן אכילה, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - שולחן אכילה העשוי ממתכת או עץ או פורמאיקה, אחרי שטיפה והדחה בחומרי ניקוי, יערה עליו מים רותחים מכלי ראשון ויפרוס עליו מפה מיוחדת לפסח. ואם חושש הוא לערות עליו מים רותחים שלא יתקלקל, די לו בשטיפה והדחה ומפה מיוחדת לפסח.

ש - צידינית, כיצד ניתן להכשירה לפסח?

ת - די לה בשטיפה והדחה היטב בחומרי ניקוי.

ש - מכשיר להכנת מי סודה, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - די לו בשטיפה והדחה היטב בחומרי ניקוי.

ש - תרמוס, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - אם ברור שלא השתמשו בו אלא במים רותחים בלבד, די לו בשטיפה והדחה היטב בחומרי ניקוי. ואם לאו, יערה עליו מים רותחים מכלי ראשון.

ש - מברשת שיניים, כיצד ניתן להכשירה לפסח?

ת - מן הראוי לרכוש מברשת חדשה לפסח, אך אם אין בידו לעשות כן, הכשרה על ידי שטיפה והדחה היטב.

ש - בקבוק תינוקות, כיצד ניתן להכשירו לפסח?

ת - מן הראוי לרכוש בקבוק חדש לפסח, אך אם אין בידו לעשות כן, אפשר להכשירו על ידי שטיפה והדחה היטב ועירוי מים רותחים מכלי ראשון.

ה"נרצה" בריא ושלם

רבי לייב שרה'ס, מגדולי תלמידיו של המגיד ממוריסש, נהג לנודד בעיירות ישראל, ובנדודיו אלה הביא לידי הצלה גשמית או רוחנית של יהודים.

יום אחד, לעת זקנתו, בא עם עוזרו, רבי עזריאל מפלוצק, שהיה איש מעלה בזכות עצמו, לבית מויגה ששכן בעיירה קטנה, לא הרחק מהעיר וילנה, הוא לך שם בלילה, ובבוקר אחרי התפילה ביקש לקרוא לבעל הבית, "לך נא אל רחוב הנוכרים, שבו מתגורר נסיך פלוני, ואמור לו שיבוא אלי", אמר הצדיק בקול מצווה.

בעל הבית, שלא הכיר את רבי לייב, הביט בו בתימהון. "הלאו סכנת נפשות ממש ליהודי להיכנס לרחוב הזה, ועוד להעז לקרוא לנסיך הפולני המפורסם לבוא אל אדם שאינו מכיר!". אולם הצדיק השיב לו בתקיפות: "דע לך כי הנני לייב שרה'ס, ועליך לציית לי, שלא תאחר חלילה את המועד". התעלם האיש מאזהרת הצדיק ופנה לעניינו.

פתאום נפלה אשתו למשכב, וכעבור כמה דקות אף שני ילדיו התפתלו ממכאובים. הבין האיש כי הדבר נובע מהקפדתו של האורח, שבוודאי צדיק הוא, וכי עליו לקיים את דבריו.

בלב נכנע חזר אל האורח והביע את נכונותו ללכת, פחד ואימה אחזהו, אולם בריאותם של אשתו וילדיו היו בראש מעייניו. רבי לייב הרגיש והבטיחו כי לא יאונה לו כל רע, וגם גני ביתו יברוא מיד.

האיש יצא לדרך, נכנס אל הרחוב המסוכן, אך נדמה היה כי איש אינו רואהו. כאשר בא לארמון הנסיך לא גירשוהו, וכאשר שמע הנסיך כי יהודי מבקש לראותו, יצא אליו מיד.

מיד כשהזכיר היהודי את שם שולחו, רבי לייב שרה'ס, השתנו פני הנסיך, ובהכנעה הורדו לצאת מן הבית והלך עם היהודי אל בית המויגה, בהגיעם שלח רבי לייב את בעל הבית לראות את שלום בני ביתו והוא הסתגר לשיחה עם הנסיך.

בשובו לביתו התפלא הנסיך על התנהגותו. מה גרם לו להישמע להזמנת היהודי שמעולם לא שמע את שמו? הוא שלח את משרתיו כדי להזמין אליו את היהודי הזקן, אולם התברר כי מיד אחרי שיחתם עזבו האורח ועזרו את המקום.

התקרבו ובאו ימי חג הפסח, פתאום נעלם המשרת הגוי של בית המויגה, והופצה שמועה כי היהודי הרגו, כדי להשתמש בדמו לאפיית מצות. היהודי נעצר והחוקרים החלו לענותו כדי שיודה ב'אשמה'.

היהודי לא עמד בייסוריו ובחר להודות במיחוס לו. צהלו הגויים ואנשי המשטרה על תפיסת ה'פושע', וכל יהודי האזור נכבדו. היהודי הובא לפני בית המשפט ונפסק דינו למוות, אולם לשם ביצוע גזר הדין נדרשה חתימתו של הנסיך הפולני.

להפתעת הכול ביקש הנסיך לדחות את ביצוע גזר הדין, הוא נימק זאת

מכירת חמץ

מכירת החמץ תתקיים
בבנין הרבנות והמועצה הדתית
רחוב התלמוד 8, באר-שבע
החל מא' בניסן תשפ"ג (23.3.23)
ועד יג' בניסן תשפ"ג (4.4.23)
מהשעה 9:00 ועד השעה 14:00

וכן בבתי הכנסת באמצעות
רבני בתי הכנסת בלבד

כמו כן מי שאינו יכול להגיע למכור
את החמץ מכל סיבה שהיא
יוכל לבצע זאת דרך אתר המועצה הדתית

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

עשה לך רב

שאלות הלכתיות רבות ומגוונות בכל התחומים מגיעות מידי יום ללשכת כ"ב רב העיר שליט"א, הן באמצעות הטלפון והן במכתבים או במפגשים ישירים עם כ"ב רב העיר שליט"א, ובמיוחד בימים אלו לקראת חג הפסח הבעל"ט, אשר ראוי לשון היטב היטב את דיני הפסח כי רבים הם וכדי שנדע לנהוג להלכה ולמעשה,

יעמד קו פתוח לרשות הציבור
בכל שאלה הלכתית בלשכת רב העיר
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א
ביום- 08-6204007 | בלילה- 08-6436531

כמו"כ ניתן לפנות לרבני השכונות והעדות
בכל שאלה הלכתית
(הרשימה לפי סדר א' - ב')

08-6204000	משרדי הרבנות והמועצה הדתית
08-6281060	הרה"ג אבוחצירא פנחס שליט"א
08-6437640	הרה"ג אמסלם שלמה שליט"א
050-4122098	הרה"ג בינה מזור שליט"א
054-2002934	הרה"ג חדאד ישראל שליט"א
054-4586152	הרה"ג טריקי אברהם שליט"א
054-4334490	הרה"ג כהן יורם שליט"א
052-8903964	הרה"ג כהן שמעון שליט"א
052-7127337	הרה"ג מאמאן אברהם שליט"א
054-6351021	הרה"ג מנגשה אלעזר שליט"א
054-4600282	הרה"ג נמש יעקב שליט"א
050-7282947	הרה"ג סויסא מאיר שליט"א

בברכת התורה
יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

שבת שלום!

ביציאתו הקרובה ליריד הסוסים השנתית, וטען כי הוא נזקק ליהודי הזה שניתן בטביעת עין בסוסים טובים. הסכימו השופטים, והנסיך יצא עם היהודי אל היריד, מלווה משמר צמוד.

בעונכם ביריד הבחין פתאום היהודי במשרתו שנעלם. הלה רץ אליו מיד בהתרגשות. בדמעות סיפר לאדונו כי הכומר המקומי זמם להעליל עליו כי רצח את משרתו. פעם אחר פעם ניסה לשכנע את המשרת הנאמן לכרוח לעיר רחוקה, והוא סירב. לילה אחד תפסו אותו גברתנים, הושיבוהו בעגלה ונסעו עמו למרחקים, ושם הותירוהו בודד ואומלל.

"אתמול בלילה", ממשיך המשרת ומספר, "פגשתי יהודי זקן, זה ציווה עליי לעלות על עגלתו והוביל אותי לכאן אל היריד. הוא אמר לי לחפש אותך כאן, ואכן סוף־סוף מצאתיך. אבקשך להחזירני לעבודתי, כי לא עזבתי את ביתך מרצוני".

באותו רגע נזכר האיש באורח, והבין כי בוודאי הוא שהביא את משרתו אליו. תחילה לקח את המשרת הרעב לפונדק, ציווה להאכילו כראוי והורה לו לחכות לו במקום. אראו חזר אל הנסיך עם הסוסים שבהר.

מרצה מהקנייה אמר הנסיך ליהודי: "ודאי זוכר אתה את ביקורי אצלך בעקבות הזמנתו של היהודי הזקן שהתארח אצלך".

"ודאי, זוכר אני", השיב היהודי.

"אס"כ, אספר לך מה אמר לי באותו יום", המשיך הנסיך. "אם יום אחד יבקשו ממך לחתום על גזר דינו של בעל בית המויגה, בקש לקחתו עמך תחילה אל היריד לקנות סוסים".

"כשראיתי את פסק הדין בעניינך, הבנתי שאיש קדוש היה הזקן ודבריו מתגשמים עכשיו. קיוויתי שכאשר אקח אותך עמי אל היריד, ימצא מוצא לצרתך, אולם עתה הנני תמה מה העוילי דברי אותך צדיק?".

לרגע הזה חיכה היהודי. הוא ביקש מהנסיך לבוא עמו אל הפונדק שבו השאיר את משרתו ואמר: "הנה מצאתי כאן את משרתי שנעלם, ואשר העלילו עליי כי רצחתי אותו".

לא היה קץ להפתעתו של הנסיך, אך הוא הוסיף לשאול: "אם כן מדוע הודית באשמה?".

הסביר לו היהודי כי לא היה בכוחו לשאת את העיניינים. "מכאן תלמד", הוסיף, "כי כל ההאשמות המוטחות ביהודים בשקר יסודן".

כבואם לעיירה נדמנו הכול לראות את המשרת ה'נרצה' בריא ושלם. הוא סיפר לשופטים את אשר אירע. בבת אחת התהפך הדין, היהודי שוחרר והכומר נפל בכור שכרה ליהודי.

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימיו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

